

Трохи більше року тому його мама попросила зробити у дворі дерев'яну гойдалку. Микола Анатолійович, який до цього не мав досвіду роботи з деревом, вирішив виконати бажання дорогої для нього людини. Отож методом проб і помилок спорудив на обійсті оригінальну, в нетрадиційному стилі гойдалку, яка дуже сподобалась мамі, всім рідним і знайомим. В процесі її виготовлення

В його умілих руках народжуються дерев'яні скульптури

Традиційно природні таланти в людини виявляються ще в дитинстві, поступово розвиваються та удосконалюються до зрілих років. Хоча бувають й винятки в цьому, здавалося б, установленому порядку розвитку і становлення особистості.

Про це свідчить випадок, який стався з тридцятирічним М. А. БАЗИЛЮКОМ з Кам'янки.

молодий ентузіаст так захопився новою для себе справою, що згодом вона стала для нього цікавим хобі. З-під його умілих рук, завдяки творчій фантазії і пошуку, вийшли забавні дерев'яні іграшки, грибочки, дивні лавочки та столики для альтанок, підвазонники, приліжкові тумбочки та інші чудові речі, які можуть прикрашати садок і двір, стати гарним меблевим атрибутом.

— Як проходить творення ваших художніх робіт і які матеріали використовуєте у процесі їх виробництва? — цікавлюся у Миколи Анатолійовича.

— Часто я працюю із всохлими чи зламаними вітром яблунями та грушами, дубовими дошками. Скажімо, хтось понищені буревієм плодіві дерева ріже на дрова, а я уважно придивляюся до них і знаходжу у їх стовбурах, гіллях та корінні елементи, схожі на ніжки

стілчика чи лавочки, або обриси якоїсь тварини. Далі йде процес обрізування, обрубання, очищення від зайвого. А коли виріб вже набуває довшеної форми, покриваю його просочкою та лаками.

— У вас для нормального виробничого процесу, напевно, є спеціальний інструмент?

— Якогось особливого і спеціального приладдя я не маю. В основному користуюся бензопилою «Дружба», болгаркою та циркуляркою, а для виконання тонших робіт застосовую різці. За допомогою оцих нехитрих інструментів виготовляю дерев'яні фігурки ведмедиків та іграшків, грибочки, гойдалки тощо. До речі, стараюся, щоб кожен виріб був оригінальний, не схожий один на одного. Для цього включаю на повну силу свою творчу фантазію, адже хочу, щоб виготовлені мною речі подобалися лю-

дям, приносили їм естетичну насолоду.

Ці слова молодого майстра відповідають дійсності. Бо чимало того, що вийшло з-під його рук, вже прикрашає обійстя жителів Березного, Рівного, Зірного та інших навколишніх сіл. І це сталося без якоїсь особливої реклами. М. А. Базиліюк виставляє свої вироби на вулиці перед хатою, тож проїжджі автотрасою Березне-Рівне з цікавістю оглядають їх і за бажанням можуть придбати. Як розповів він, близька родичка його дружини, яка нині мешкає у США, попрохала Миколу Анатолійовича, щоб він їй виготовив дерев'яні скульптури для саду. Отож є новий фронт робіт.

Нині у майстра-самоука мало часу залишається для заняття своїм хобі, бо доводиться виїжджати на заробітки, аби було за що утримувати молоду сім'ю. Але, коли буває вдома, то обов'язково береться за інструменти, шукає нестандартні шматки деревини, щоб з неї створити новий оригінальний предмет. Зокрема, Микола Анатолійович планує виготовити для свого маленького синочка Веніаміна ліжечко. Він вже бачить його в

уяві, а настане день, коли молодий тато втілить у життя свій добрий задум, вкладе у нього майстерність рук і тепло душі, щоб його дитині в новому ліжечку спалося затишно і до нього приходили щасливі та солодкі дитячі сни.

Павло РАЧОК.